

РЕШЕНИЕ

№ 2147

гр. София, 20.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в публично заседание на 16.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **11305** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 84, ал. 3 във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано е по жалба на З. М. М. Я., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., чрез адвокат Т. Л.- САК, срещу Решение № 10629 от 08.10.2024 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република Б., с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут по негова молба за международна закрила с вх. № ОК-13-1376 от 31.07.2024 г. на РПЦ С..

В жалбата и представените писмени бележки са развити доводи за неправилност и необоснованост на решението на административния орган, като се твърди, че административният акт не отговаря на материалния закон, като е постановен при нарушение на административнопроизводствените правила. Твърди се, че оспорваният отказ е немотивиран, поради излагане на противоречиви мотиви, не е обсъдена задълбочено бежанската история на жалбоподателя и не е извършена преценка на обстановката в С.. В област И. в С., продължават сраженията на редовната армия с различни групировки и действия в резултат от активната все още гражданска война, поради което жалбоподателят се страхува за живота и здравето си и се опасява, че ще бъде подложен на преследване в случай, че бъде върнат в държавата си по произход. В писмените бележки се представят доказателства за промяна на обществено –политическия живот в С.. По същество се иска отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се явява лично и се представлява от адв. Л., която поддържа депозираната жалба. Адв. Л. моли Съдът да отмени обжалваното решение на ДАБ. Счита, че в държавата по произход конфликтът не е приключил. Твърди, че няма яснота какво ще се случи със сирийците, макар и да бъдат призовавани да се върнат обратно в страната си, за тях няма сигурност дали няма да бъдат подложени на преследване и репресии, затова, че са напуснали страната по време на режима. Жалбоподателят, лично, споделя, че в момента бил пълен хаос там, всички били въоръжени и нямало сигурност за човек, който не е въоръжен да ходи по улиците. Майка му, заедно с годеницата му, живеят в [населено място], защото къщата им е разрушена. Поддържа връзка с тях. Исква статут на бежанец, за да остане тук.

Ответникът –Председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, в с.з. се представлява от юрисконсулт Х., която оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли поради съображения в административния акт. Правилно е приложен материалният закон. Спазени са административно-производствените правила. Сочи, че в хода на административното производство е установено, че за жалбоподателят не са налице основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, като изрично е установено непоследователността и нелогичността на представените от жалбоподателя факти и обстоятелства в хода на самото административно производство.

Софийска градска прокуратура, редовно и своевременно призована, се представлява от прокурор Р., който намира жалбата за неоснователна.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба с вх. № ОК-13-1376 от 31.07.2024 г. по описа РПЦ-С. до Председател на ДАБ при МС от З. М. М. Я., с която чужденецът е поискал предоставяне на международна закрила от Република Б.. На основание чл. 58, ал. 4 от ЗУБ, молбата за предоставяне на международна закрила е изпратена до компетентния административен орган – Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република Б. /ДАБ-МС при РБ/. Молителят е регистриран като З. М. М. Я., ЛНЧ: [ЕГН], лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Д., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение: неженен. Личните му данни са установени въз основа на подписана от него декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. В хода на производството е представил и фотокопия на лична карта и национален паспорт, издадени от С..

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република Б., включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично /л. 106/. Съставена е Евродак дактилоскопна карта с референтен номер: BR112C2407310005.

С писмо рег. № УП-23587/01.08.2024 г. на ДАБ-МС, директорът на РПЦ- [населено място] е изискал от директора на Специализирана дирекция „М“ - Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) писмено становище по постъпилата молба за международна закрила. С писмо рег. Вх. № М-14376 от 10.09.2024 г. директорът на

специализирана дирекция “М” - ДАНС, уведомява председателя на ДАБ-МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

От данните от проведеното на 14.08.2024 г. интервю, обективизирано в Протокол с рег. № УП 23587, представените от жалбоподателя и служебно събраните от ответника доказателства се установява, че З. М. М. Я. е напуснал страната си по произход нелегално за Турция на 19.07.2024 г. и на 25.07.2024 г. е преминал нелегално на българска територия. Заявил е, че не е бил регистриран пред властите в Турция.

По време на интервюто, търсещият международна закрила декларира, че не е имал проблеми с официалните власти в страната си по произход, както и не е имал проблеми заради етническата си принадлежност изповядваната от него религия. Твърди, че никога не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан. Декларира, че не е заплашван лично и никога не му е оказвано физическо и/ли психическо насилие в държавата му на произход.

Чуждият гражданин мотивира молбата си за международна закрила с общото положение в страната си по произход и нежеланието си да служи в армията. Твърди, че в С. е живял в [населено място], обл. Д., което всъщност е външен квартал на [населено място]. Допълва, че към датата на интервюто, в [населено място], живеят родителите му и двете му сестри. Заявява, че е сгоден за А. А., която живее в същото село при родителите си. Сочи, че положението в селото му не е добре и няма елементарни условия за живот.

Търсещият закрила заявява, че не е служил в армията, въпреки че в селото му е под контрола на режима. Добавя, че не е получавал повиквателни или призовки. Добавя, че е напуснал държавата си по произход заради по-добро бъдеще, заради войната и защото не иска да ходи в казармата.

По време на проведеното интервю, З. М. М. Я., споделя като причина да напусне страната си по произход, че войната в С. е започнала през 2011 г. и през 2013 г. е стигнала до Д.. Твърди, че са се сражавали режима и Свободната сирийска армия. Споделя, че това е продължило до 2018 г., когато е сключено споразумение между руснаци и опозиция във връзка с преместването на населението в област И.. Сочи, че всички жители на [населено място] са били разселени в [населено място], включително и той и неговото семейство. След това обяснява, че той всъщност до напускането на С. е живял в [населено място], като прави уточнението, че той и близките му от 2018 г. до напускането му всъщност живеят в И.. Твърди, че изселването се е случило по нареждане на официалните власти. Заявява, че района на И. е под контрола на Свободната сирийска армия, и през 2018 г. е имало сражения между тях и режима. Допълва, че в района на [населено място], както и в [населено място], не е ставал свидетел на военни действия, въпреки че е чувал самолети и звукове от бомбардировки. Допълва, че след като е напуснал държавата си по произход няма информация за състоянието на сигурността нито в района на [населено място], нито в [населено място]. Твърди, че към момента на интервюто има сблъсъци на около десет км. от [населено място].

По време на интервюто, чуждият гражданин декларира още, че не е имал проблеми с официалните власти в страната си по произход, както и не е имал проблеми заради етническата си принадлежност изповядваната от него религия. Твърди, че никога не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан. Декларира, че не е заплашван лично и никога не му е оказвано физическо и/ли психическо насилие в държавата му на

произход.

В хода на административното производство е приета и обсъдена в решението на Председателя на ДАБ при МС- Справка вх. № ЦУ-1566/02.07.2024 г. на Дирекция Международна дейност на ДАБ-МС, от която става ясно, че съгласно указ на президента № 30/2007, сирийските младежи могат да заплащат такса за освобождаване от задължителната военна служба и да не бъдат призовани отново. Същевременно мъжете на възраст между 18 г. и 42 г., които са пребивавали извън С., също могат да заплатят такса, за да бъдат освободени от военна служба, като такава възможност е налице и за лицата над 42 г. възраст, които не са били отбили редовната военна служба. В случая, за чуждият гражданин е налице възможност да бъде освободен от военна служба.

Прието е, че съгласно Глава V, §167-168 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на ВКБООН, „в страни, където военната служба е задължителна, неизпълнението на това задължение често е наказуемо по закон. Наказанието в различните страни е различно и обикновено не се счита за преследване. Опасенията от преследване и наказание за дезертиране или опит за бягство от военна служба сами по себе си не представляват основателни опасения от преследване по смисъла на дефиницията. От друга страна, дезертьорството или опитът за бягство от военна служба не изключва възможността лицето да е бежанец и дадено лице, освен че бежанец, може да е и дезертьор или беглец от военна служба. Видно от доказателства по преписката, административните органи, са приели, че изразеното от чуждият гражданин твърдение, че е възможно да бъде мобилизиран, не е съпътствано от други значими за него мотиви да напусне страната си по произход. В тази връзка, са приели и , че твърденията на молителя, че се нуждае от международна закрила са хипотетични, тъй като вероятността да бъде мобилизиран, не обосновава автоматично наличието на реална заплаха от преследване.

Съгласно приложените още по делото: Справка вх. № ЦУ-1624/12.07.2024 г. и № ЦУ-1841/ 23.08.2024 г. относно общото положение в С., административния орган е обосновал извод, че сирийското правителство (режимът на Б. А.) контролира 60 % от общата територия на страната, включително центъра, средиземноморското крайбрежие и южната част. Освен това всички големи градски зони, включително най-големите градове Д., Х., Х. и Х., са разположени в контролираната от правителството зона. Контролът се осъществява с помощта на различни вътрешни сили за сигурност, а свързаното с конфликт насилие е спорадично, но съществува риск за сигурността поради произволни арести, насилствени изчезвания и действащи безнаказано въоръжени и престъпни групи. Зоните под контрола на кюрдските Сирийски демократични сили включват големи части от провинциите Д. ал Зор, Р., Х. и чати от провинцията Х., или общо около 25 % от територията на С.. Чрез партньорските неправителствени организации ВКБООН предоставя правни услуги на вътрешно разселени лица, завърнали се бежанци и приемни общности, както и на търсещи закрила лица и бежанци.

Същевременно, от информацията за положението в района на И., става ясно, че от м.март 2020 г. провинцията И. е разделена на зони, контролирани от официалното правителство на С., и райони, контролирани от въоръжени групировки, действащи срещу правителството. Групировката „Х. Т. ал Ш.“ контролира онези части от провинцията И., намиращи се под контрола на въоръжени бунтовнически групировки и има почти пълен контрол над по-широката зона за деескалация в И., включително

повечето гранични пунктове с Турция. В рамките на И., в сравнение със ситуацията, преобладаваща преди 2019 г., ситуацията със сигурността в района, доминиран от HTS, е описван като „четири години на относителна стабилност“.

Изложените данни на интервюто, ведно с данните за ситуацията в С. по справка с вх.№ Справка вх. № ЦУ-1624/12.07.2024 г. и № ЦУ-1841/ 23.08.2024 г., са обсъдена в мотивите на оспореното решение. Съществуващите спорадични инциденти водещи до насилие, не могат да се оценят като въоръжен конфликт и не са в състояние да предизвикат масов ефект. Прието е, че дори и да се приеме, че положението в страната е несигурно и напрегнато, същото не може да се определи като безогледно насилие във всички части на държавата. Атаките от страна на действащите в някои райони опозиционни групировки са спорадични актове на насилие и като такива не могат да се оценяват като въоръжен конфликт. Следва да се посочи и, че сирийското правителство и сирийските демократични сили, посредством различни техни многочислени, добре функциониращи и структурирани сили за сигурност, контролират почти цялата част на страната, като този контрол не е от временен, а от постоянен характер, като контролът се характеризира с устойчивост и ефикасност. В тази връзка следва да се отбележи, че не трябва да се очаква, че което и да е правителство може да гарантира сигурността на всички граждани в дадената страна.

От страна на административните органи са установени и противоречия в изложената по време на интервю история на търсещия закрила. В началото чужденецът е обяснил, че е живял в [населено място], обл. Д., където и до момента на интервюто живеят родителите му, сестрите и годеницата му. Твърди, че никога не е сменял постоянния си адрес и заявява, че поддържа контакт с близките му, както и че там има трудни условия за живот, породени от лошите финансови условия. Споделя още, че селото всъщност е квартал на [населено място], който е под контрола на официалните власти. Впоследствие обаче, сменя историята си и е обяснява, че пред 2018 х. вследствие на водените сражения между Свободната сирийска армия и редовната армия, и постигнатото споразумение, той, всички от семейството му, както и всички жители на [населено място], биват разселени в района на [населено място], който той нее напускал до официалното му напускане на С. на 19.07.2024 г. Посочва, че през 2018 г. е имало сражения в областта, както и че е станал сблъсък около два месеца преди напускане на С.. Въпреки това, той самият никога не е ставал свидетел на военни действия нито в [населено място], нито в [населено място]. Освен това има противоречие, че въпреки че подлежи на военна служба, той никога не е бил търсен, не е получавал призовка или повиквателна, но въпреки това споделя, че ще бъде мобилизиран и това е една от причините да напусне държавата си по произход.

Независимо от установената липса на личен елемент за търсената закрила, събитията случили се в държавата по произход на молителя преди и след неговото напускане, административният орган е извършил преценка на предпоставките за прилагане разширенията, дадени с Решение от 17.02.2009 г. на СЕС по дело № С-465/07, относно тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Квалификационната директива, респективно в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приобщените справки в хода на административното производство, административният орган е приел, че отразените в същите обстоятелства за актуалното положение в С., не могат да се оценят с висока степен на относимост към молбата за международна закрила на молителя. Прието е, че общата обстановка в С. не се характеризира с изключително насилие по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - безогледно насилие, както и няма разумна възможност да се очаква, че ще

бъде подложен на посегателствата по т. 1 и т. 2 от същата разпоредба - реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, заплаха от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание, тъй като не е заявил наличието на проблеми с на територията на С..

В конкретния случай, няма добре обосновани опасения от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата за международна закрила, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Не е констатирано и по безспорен начин жалбоподателят да е бил лично обект на тежко посегателство, представляващо тежка и лична заплаха за живота и здравето му, не са установени намеси в личната му сфера, вследствие на безогледно насилие, породено от въоръжен конфликт. Административният орган е взел под внимание също, че според заявленията на чуждият гражданин, в неговото село се намират членове на семейството му и негови близки, като по думите му причината те да не напускат района и страната, е мотивирана основно от проблеми от трудното предвижване. Органите са приели, че ако действително близките на чуждият гражданин, в страната им по произход и по-специално в населеното им място по обичайното пребиваване, са се сблъскали с каквито и да е проблеми или е имало заплаха или риск за живота и сигурността им, то те несъмнено дали разполагат с финансова възможност да организират нелегалното напускане на страната и колкото и да е труден маршрута по който биха преминали. В този смисъл, административните органи за формирали извод, че следва да се приеме, че оставането в С. на семейството и близките на молителя, обосновава по безспорен начин ниската вероятност те да бъдат изложени на реална опасност от тежки посегателства.

С решението, предмет на съдебната проверка за законосъобразност, издадено на основание чл. 75, ал. 1 т. 2 и т. 4 от ЗУТ, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена. След анализ на заявените от жалбоподателя обстоятелства, сочени като основания за предоставяне на международна закрила, е прието от административния орган, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Статут на бежанец се предоставя единствено на лично основание, при наличие на преследване по някоя от хипотезите на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, които условия в конкретния случай не са изпълнени. Сирийският гражданин не е бил политически ангажиран, както и не е обосновал твърдения за осъществено спрямо него преследване на някои от причините посочени в чл. 8, ал. 1 във вр. с ал. 4 от ЗУБ. Не са и констатирани да са нарушени основни негови права или

да е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежко по своето естество и повторяемост. Уточнено е също, че по време на интервюто жалбоподателя е посочил, че не е имал лични проблеми в С., както с официалните власти, така и с недържавни субекти. Заявява, че не е преследван поради етническата или религиозната си принадлежност в страната си по произход. Констатирано е още, че липсват и предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република Б..

В съдебна заседание са представени доказателства относно променената общественно-политическа обстановка в С., видно от които е свален режима на президента Б. ал А..

При така установеното от фактическа страна, Съдът стигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на

своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представения с административната преписка протокол от проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденеца език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**.

Според настоящия съдебен състав възражението, че не е обсъдена задълбочено бежанската история на жалбоподателя е неоснователно. Мотивите на решението разкриват пълен анализ на доказателствените материали, а изводите относно обстоятелствата, относими към предпоставките за предоставяне на закрила, са изложени по начина, указан в процесуалния закон. Обсъдени са всички доказателствени източници, като обосновано е прието, че не се установява наличие на някое от основанията за предоставяне на исканата международна закрила. Отказът за предоставяне на международна закрила е основан на съдържащите се в мотивите на решението констатации относно преценката на обществено-политическа обстановка в С. и липсата на данни за осъществено преследване по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Преценена е възможността за предоставяне на хуманитарен статут и за прилагане на чл. 9 от ЗУБ. В резултат на задълбочен анализ на събраните доказателства е формиран обоснован извод за отсъствие на установените в ЗУБ материалноправни предпоставки. Обжалваният административен акт е издаден в съответствие с материалния закон.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Разпоредбата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденеца в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по

своето естество или повторяемост. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследването. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. От жалбоподателя в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които да са настъпили след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораздат у него опасения от преследване при завръщане, респективно да сочат на нужда от международна закрила. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Правилно е прието, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, предвид че от страна на чужденеца не е заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република Б..

Следователно от събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена

социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и

обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато Съдът се произнася по случая. В тази връзка, Съдът изиска актуална справка за ситуацията в С., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

С оглед на това е представена Справка вх. № МД-02-124/12.12.2024 г. относно актуалната общественно-политическа обстановка в С., след падането на режима на президента Б. А.. Видно от нея на дата 08.12.2024г., Б. А. напуска С. и неговият режим пада от власт, като съотношението на силите е коренно променено, в това число що се касае до контрола на сирийските кюрди на части от С.. Лидерът на групировката Х. Т. Ал Ш. - А. М. Ал Г. се обръща към сирийците и обещава да изградят родина за всички, а на 09.12.2024 г. премиерът в оставка М. ал Д. заявява, че повечето членове на кабинета работят с “бунтовниците” за плавен преход. В знак на готовност за работа с Х. Т. ал Ш. (HTS), която групировка ръководи бунта срещу Б. А. и подчертава раздялата си с джихасидските си корени, пратеникът на ООН за С. омаловажава определянето на въпросната групировка като терористична организация, като публично заявява: „Реалността е такава, че HTS, а също и другите въоръжени групировки, изпращат добри послания към сирийския народ: за единство, за приобщаване.”, заявява Г. П. по време на брифинг в Ж.. В С. съществуват сблъсъци между турската армия и Сирийските демократични сили в М., след сблъсъците министрите на отбраната на Турция и САЩ провеждат среща с цел деескалация на напрежението. От своя страна, на 08.12.2024г. САЩ обявяват, че са атакували позиции на групировката Ислямска държава в Централна С., без данни за цивилни жертви, И. атакува военни съоръжения, предназначени да съхраняват оставащия в страната арсенал химически оръжия, и други военни съоръжения и балистични ракети. На 10.12.2024г. новият временен лидер на С. М. ал Б. обявява, че поема управлението на страната като служебен премиер с подкрепата на бившите бунтовници. На заседанието си от 19 декември 2024 г. Европейският съвет прие заключения относно положението в С. след падането на режима на Б. А., и конкретно следното:

-Определят като историческа възможността за повторно обединение и

изграждане на страната и подчертават значението на приобщаващ и ръководен от С. политически процес, който да отговаря на легитимните стремежи на сирийския народ в съответствие с основните принципи на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН, изразена е и подкрепа за работата на специалния пратеник на ООН за С..

-Независимостта, суверенитетът и териториалната цялост на С. в рамките на сигурни граници, следва да се зачитат изцяло в съответствие с международното право. Подчертава се необходимостта да се гарантира зачитането на правата на човека, включително правата на жените, неосновано на религиозно разделение управление и защита на членовете на религиозните и етническите малцинства, както и да се опази културното наследство на С..

-Призовават се всички страни да пазят националното единство и да гарантират защитата на цивилното население, предоставянето на обществени услуги, както и създаването на условия за приобщаващ и мирен политически преход и за безопасно, доброволно и достойно връщане на сирийските бежанци, както е определено от ВКБООН.

-Подчертават също значението на борбата с тероризма, на предотвратяването на повторната поява на терористични групи и на унищожаването на оставащите запаси от химически оръжия.

В изявление на върховния представител от името на Европейския съюз по повод падането на режима на А., който бележи исторически момент за сирийския народ, се изразява подкрепа за всички сирийци и в страната, и в диаспората, които са изпълнени с надежда или пък се страхуват от несигурното бъдеще. Всички те трябва да имат възможността да се обединят и да стабилизират и изградят отново своята страна, да възстановят справедливостта и да гарантират наличието на отчетност. Изтъква се, че е от решаващо значение е да се запази териториалната цялост на С., да се зачитат нейната независимост, нейният суверенитет и държавните институции и да се отхвърлят всички форми на екстремизъм. Настоятелно се призовават всички участници да избягват всякакво по-нататъшно насилие, да гарантират защитата на цивилното население и да спазват международното право, включително международното хуманитарно право, в това число защитата на членовете на всички малцинства, включително християнските и другите малцинствени вероизповедания, за безопасността на чуждите граждани и за зачитането на дипломатическите представителства в Д.; приканват се всички страни да защитят богатото културно наследство и религиозните паметници на С..

Изтъква се в изявлението, че е наложително повече от всякога всички

заинтересовани страни да започнат приобщаващ и ръководен и подкрепян от сирийците диалог по всички ключови въпроси, за да се гарантира организиран, мирен и приобщаващ преход, в духа на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН и в съответствие с волята на сирийския народ.

В този критичен период Европейският съюз подкрепя сирийския народ и продължава да поддържа тесни контакти с партньорите в региона и с ключовите международни партньори, в това число предоставя значителна финансова помощ. Така от 2017 г. насам ЕС организира ежегодни конференции в подкрепа за бъдещето на С. и региона. Тези конференции имат за цел да продължат да подкрепят сирийското население и съседните държави, приемащи сирийски бежанци, и да мобилизират международната общност в подкрепа на всеобхватно и надеждно политическо решение на конфликта в С.. Конференцията е форум за потвърждаване на подкрепата от международната общност за сирийския народ и за усилията на специалния пратеник на ООН за постигане на политическо решение чрез преговори, в съответствие с Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН.

На конференцията през 2024 г. донорите се ангажираха да предоставят сума в общ размер на 7,5 млрд. евро. Общата сума включва 2,12 млрд. евро, обещани от ЕС за 2024 и 2025 г.

От създаването си през декември 2014 г. досега Регионалният доверителен фонд на ЕС в отговор на кризата в С., известен още като фонда „Мадад“, е мобилизирал 2,38 милиарда евро. Макар фондът официално да приключи дейността си през декември 2021 г., то съществуват проекти, които ще бъдат изпълнени до юни 2025 г. Този фонд е заменен от Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество (известен също като „Глобална Европа“). Този инструмент урежда рамката за сътрудничеството на ЕС в полза на сирийския народ за периода 2021—2027 г.

В рамките на ЕС се полагат усилия и за облекчаване на санкциите, наложени на сирийското правителство на сваления президент Б. А. и подпомагане на населението на страната, а издадоха шестмесечно освобождаване за транзакции с някои държавни органи, за да облекчат потока от хуманитарна помощ, да се справят с недостига на електроенергия в С. и да позволят лични парични преводи. На 04.01. 2025г. германският външен министър А. Бербок пътува до С. за еднократна визита с френския си колега от името на ЕС и се среща с лидера на "Х. Т. аш Ш." А. ал-Ш.. По време на посещението си Бербок заяви, че всички сирийски групи, включително жени и кюрди, трябва да

бъдат включени в прехода на страната, ако Д. иска европейска подкрепа. Горните данни са част от съобщенията на страницата на Европейските институции и са публично достъпни. Данните за падане на режима на Б. А. и поемане на властта от новия лидер на С. също са безпротиворечиво разпространени от всички национални медии и общодостъпни. Също така е ноторно (източници – новини на сайта на българска национална телевизия , периода 08-15.12.2024г.), че значителен брой сирийци в Д. и по света ликуват, завръщат се в страната си след падането на режима на Б. А.. Мотивите за ситуацията в С. е в съответствие със задължението на съда по чл.46, пар.3 от Процедурната Директива (Директива 2013/32) да обсъди всички относими данни и след издаването на оспореното решение, относими към преценката за предоставяне на международна закрила на оспорващия.

Предвид изключителната подкрепа от международната общност, бъдещето на С. зависи изключително от волята на сирийския народ, именно сирийските граждани следва да изградят желаното бъдеще на държавата си. Я. е волята на Европейския съвет – за подкрепата на С. за изграждане на демократично общество и завръщане на сирийците в страната им.

Що се касае до основанията, свързани с нежеланието на оспорващия да изпълни задължението си за редовна военна служба, тъй като ще бъде въвлечен във военни престъпления, то доколкото определяният като престъпен режим на Б. А. е свален от власт, няма основания за такива изводи за в бъдеще. Той е длъжен да изпълни своя дълг към сирийската държавна армия, в случай, че бъде повикан. Не могат да бъдат счетени за относими и основанията, свързани с битовите условия в С., нито с военните действия от страна на Турция. Видно е, както е призовал и ЕС, международната общност полага усилия С. да не бъде завладяна от терористични групировки.

Съдът, предвид изложеното, тъй като няма основания да се предполага, че ще бъде преследван на основанията по чл. 8 от ЗУБ, в това число и изтъкнатите подробно в жалбата по чл. 8, ал. 5 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, нито са налице основания по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, то оспореното решение е правилно като краен резултат и при изменената обстановка в С.. Същото е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК - като издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ като орган, който единствен според законодателството на Република Б., конкретно ЗУБ има правомощия да предоставя, да отказва и да отнема международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут на основанията по чл. 8 и чл.9

от ЗУБ. Издадено е след проведена процедура по молбата за закрила при спазване на всички изисквания - регистрация на молителя, запознаването му с правата и задълженията му чрез връчване на указания на разбираем за него език и провеждане на лично интервю с участието на преводач. В рамките на производството молителят е имал възможност и се е възползвал да представи документи в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено по начин, който е позволил да даде точни данни и да отстрани всяко съмнение за неточности или противоречия в изявленията си, предвид зададените въпроси. В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на молителя, която действително е била актуална към датата на решението. Неотнормими са в тази връзка данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и никое правителство не може да гарантира абсолютна сигурност и спокойствие на което и да е лице. Такива актове на насилие не обосновават различна квалификация на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Доводите в жалбата за допуснати нарушения на процесуалните правила са изцяло неоснователни. Неоснователни са и доводите по повод обсъдените насоки от Наръчника на ВКБООН относно лицата дезертьори и нежелаещи да изпълнят задължението си за военна служба, както и за лицата, които съобразно посочените насоки се квалифицират като икономически мигранти. Изводите по този въпрос в решението са правилни, те са валидни и към датата на постановяване на съдебното решение, доколкото от страна на молителя се изтъква страх да не бъде убит в случай, че бъде ангажиран да служи в армията, която опасност по принцип съществува за всяко друго лице в такова положение и поради това е неотнормимо към предоставяне на международна закрила. Неосновани са доводите на адв. Л. в писмената защита и в ход по същество за предоставяне на статут и на основание актуалната обстановка в С. след падането на режима на Б. А.. От изложената от чужденеца бежанската история се установява, че няма конкретни действия на преследване срещу него, не е имал проблем с официалните сирийски власти, няма реална опасност от тежки посегателства, не е бил принуден на напусне страната си на произход, поради опасност от налагане на наказание – екзекуция, изтезания или нечовешко и унижително отношение. Нещо повече, пристигнал е в страната незаконно и чрез трафикант заедно с други сирийци, а след пристигането си и връзка с адвокат, именно от адвоката е бил доведен пред органите на ДАБ, т.е. действията са изцяло целенасочени. Предвид данните за действията,

предприети не само от И., но и от САЩ на територията на С. след падането на режима на А. и целта на тези действия, посочени по-горе, не може да се направи извод, че бомбардировките няма да бъдат приключени. Целта е да се унищожат запасите от химическо оръжие и да се предотврати военни обекти да попаднат под контрола на терористични групировки. От обсъдените данни за ситуацията в С. може да се направи извод за значително подобрене на общественно-политическата обстановка - отварят банки и магазини, движението по пътищата се възстановява и се наблюдава значително по-малък брой въоръжени сили, а националната коалиция на сирийските опозиционни сили се е ангажирала да завърши прехвърлянето на властта към преходен управляващ орган с пълни изпълнителни правомощия, проправяйки пътя към свободна и демократична С..

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорвания, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Предвид липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I-во отделение, 12-ти състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. М. М. Я., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., чрез адв. Т. Л.- САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], партер, ап. 1, срещу Решение № 10629 от 08.10.2024 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република Б., с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република Б..

СЪДИЯ: